

Arrest

nr. 317 655 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 24 januari 2022 diende op 26 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 mei 2024 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 3 juni 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 26/01/2022

Overdracht CGVS: 25/04/2022

U had op 26 februari 2024 van 9.06 uur tot 12.49 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en uw advocaat meester Boujdaini Anissa loco meester Dhondt Benoît.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Waceysle-clan te behoren. U bent geboren op [...] november 1995 in het dorp Baraak-Sheik-Aamir van het district Galcad (deel van het district Ceel Dheer) in de provincie Galgaduud waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Uw dorp stond sinds 2009 onder de controle van Al-Shabaab. Uw echtgenoot was vrachtwagenchauffeur en vervoerde dieren en voedsel van en naar Mogadishu. Uw familie leefde van de veeteelt. U stond in voor het verzorgen van de geiten. Daarnaast hadden jullie ook een stuk landbouwgrond waarop jullie gewassen teelden. In de vijfde of zesde maand van 2016 kreeg uw echtgenoot problemen met Al-Shabaab. Toen hij onderweg was naar Mogadishu vroeger er drie mannen om een lift. Hij nam de mannen mee in zijn vrachtwagen, maar bij een controle aan een checkpoint werden de mannen gearresteerd door overheidssoldaten. Al-Shabaab achtte uw echtgenoot verantwoordelijk voor de arrestatie van hun leden en ze bedreigden hem met de dood. Twee dagen later werd uw echtgenoot, in Mogadishu, aangevallen door leden van Al-Shabaab waarop hij besloot Somalië te ontvluchten.

Eind 2021 konden jullie de gevraagde zakat niet meer betalen aan Al-Shabaab waarop uw zus verplicht werd om te huwen met een lid van Al-Shabaab. Begin 2022, toen u water ging halen, werd u benaderd door een man die een praatje maakte met u. Twee dagen later ontmoette u hem opnieuw aan de wateropslagplaats. U vroeg hem om hulp betreffende de achterstallige betaling van uw zakat. Hij zei dat hij u wilde helpen op voorwaarde dat u met hem zou huwen. Toen u hem vertelde dat u reeds gehuwd was zei hij dat uw echtgenoot een ongelovige was en dat het huwelijk niet meer geldig is. U kreeg twee dagen bedenktijd. Na twee dagen kwam hij bij uw tante om uw hand vragen. Jullie gingen beiden akkoord met het huwelijk. Toen de man was vertrokken contacteerde u uw zus en besloten jullie om beiden te vluchten. Na twee uur wandelen besloot u terug te keren naar huis, omdat u toch niet wilde vertrekken zonder uw kinderen. Toen u thuis aankwam was de deur geforceerd. U nam de kinderen mee en vertrok samen met uw zus naar Mogadishu. In Mogadishu ontmoette u uw echtgenoot en raakte toen zwanger van uw zoon. Drie dagen na jullie aankomst in Mogadishu werd uw zus gedood door Al-Shabaab.

U verliet Somalië samen met uw twee dochters op 16 januari 2022. U reisde via Turkije en andere onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 24 januari 2022 en diende op 26 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw dochters A.(...) H.(...) O.(...) (nationaal nummer (...)) en Al.(...) H.(...) O.(...) (nationaal nummer (...)) staan op de bijlage van uw verzoek. Op [...] september 2022 beviel u in België van uw zoontje O.(...), die niet op uw bijlage staat.

Ter staving van uw verzoek legde drie medische documenten voor.

Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door de man die met u wilde huwen en lid was van Al-Shabaab. Aangaande uw minderjarige dochters vreest u dat ze herbesneden zullen worden. U stelt geen vrees te hebben voor uw zoontje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling

van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op de verblijfplaats en de levensomstandigheden van uw echtgenoot van mei/juni 2016 tot op heden. U verklaart dat uw echtgenoot, omwille van problemen met Al-Shabaab, in de vijfde of zesde maand van 2016 Somalië verliet (CGVS, p. 7). Voor zijn vertrek had hij gezegd dat hij u zou bellen zodra hij een nieuwe simkaart had, maar uiteindelijk hoorde u niets meer van hem (CGVS, p. 17). Verder verklaarde u ook nog dat u in januari 2022 in Mogadishu werd herenigd met uw echtgenoot. Jullie spendeerden twee à drie dagen samen, u raakte zwanger en verliet vervolgens samen met uw kinderen Somalië (CGVS, p. 8). U gevraagd naar de huidige verblijfplaats van uw echtgenoot moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7). U gevraagd of u nog contact hebt met uw echtgenoot verklaart u dat u hem hebt achtergelaten in Mogadishu en dat u zijn telefoonnummer niet hebt meegenomen (CGVS, p. 9). U gevraagd waar uw echtgenoot heeft verbleven tussen mei/juni 2016 en januari 2022 antwoordt u dat hij is teruggekeerd uit "Afrikaanse landen" en dat hij u niet mocht contacteren (CGVS, p. 8). Verder voegt u hieraan toe dat ook u hem niet mocht contacteren van Al-Shabaab. U gevraagd in welke Afrikaanse landen hij heeft gewoond antwoordt u dat u het zich niet meer kan herinneren maar dat hij wel Kenia had gezegd. U gevraagd hoe hij al die jaren voorzag in zijn levensonderhoud lijkt u dit niet te weten. U had namelijk geen contact met hem. U gevraagd hoe u terug in contact bent gekomen met uw echtgenoot in januari 2022 antwoordt u dat hij twee weken voor uw aankomst in Mogadishu was gearriveerd.

Uw oom langs vaderszijde woonde in Mogadishu en hij was te weten gekomen dat hij was teruggekeerd. U gevraagd hoe uw echtgenoot voorzag in zijn levensonderhoud in Mogadishu moet u het antwoord schuldig blijven. U gevraagd hoe hij aan geld geraakte om te overleven antwoordt u dat u het hem niet gevraagd had, omdat u zelf al genoeg problemen had. U gevraagd om welke reden hij had beslist terug te keren naar Somalië moet u eveneens het antwoord schuldig blijven. U geconfronteerd met de vaststelling dat het vreemd is dat uw echtgenoot voor een periode van 4,5 jaar verdwijnt en dat u bij jullie hereniging geen enkele vraag stelde antwoordt u dat u hem wel een paar vragen hebt gesteld maar niet veel, omdat jullie ruzie hadden (CGVS, p. 9). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u een gelaten houding zou aangenomen hebben ten aanzien van uw echtgenoot en hem amper vragen zou gesteld hebben over zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden van de afgelopen 4,5 jaar. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hem om uitleg zou gevraagd hebben. Bovendien is het ook opmerkelijk dat uw echtgenoot terugkeerde naar Somalië zonder u daarvan op de hoogte te brengen terwijl hij u eerder beloofd had om u te

contacteren zodra hij een nieuwe simkaart had. Terzijde kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië. U bent namelijk samen met de kinderen vertrokken zonder enige contactgegevens van uw echtgenoot. Bijgevolg kan er geconcludeerd worden dat u geen volledig zicht geeft op uw netwerk in uw land van herkomst. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Verder moet er ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Doorheen het persoonlijk onderhoud moet er vastgesteld worden dat u er niet in slaagt om profielgerelateerde vragen correct te beantwoorden.

Een eerste element dat afbreuk doet aan uw bewering dat u Baraak-Sheikh-Aamir pas verliet begin 2022 is uw beperkte kennis over de periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen in de jaren voor uw beweerde vertrek. U gevraagd naar periodes van droogte lijkt u te weten dat er een ernstige droogte is geweest in 2011 en dat deze enkele maanden geduurd heeft. U verklaart dat jullie 30 dieren verloren. U gevraagd of er nog andere periodes van droogte zijn geweest antwoordt u dat u enkel weet hebt van de droogte van 2011. U gevraagd of er nog andere periodes zijn geweest waarin jullie dieren hebben verloren antwoordt u dat Al-Shabaab in 2016, na de inval van de overheid, uit woede geiten hadden geslacht (CGVS, p. 12). U gevraagd of er ooit schade is geweest aan de gewassen antwoordt u dat u het zich niet meer kan herinneren (CGVS, p. 14). Uw verklaringen aangaande de droogte zijn echter niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Hier dient eerst en vooral verduidelijkt dat uit uw verklaringen over buurdorpen en –steden (CGVS, p. 21) blijkt dat uw eigen dorp zich in het district Ceel Dheer van de provincie Galgadud bevindt (zie blauwe map, stuk 1 en 2). Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat er in 2015 een tekort was aan water in uw district. Volgens districtsambtenaar, Mohamud Ahmed Omar, was het tekort te wijten aan het droogteseizoen. Alle waterputten en wateropslagplaatsen waren opgedroogd, openbare diensten werkten niet meer en de dieren waren zodanig verzwakt dat ze onvoldoende melk produceerden. Daarnaast braken er ziektes uit zoals diarree en bracht het tekort aan water een migratiestroom opgang. Mensen trokken naar waterbronnen elders in de regio. De Somalische regering werd opgeroepen om iets aan deze situatie te doen. Verder gebruikt de droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2016 tot en met augustus 2017 in uw district Ceel Dheer, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Aangezien u verklaart dat uw familie veehouders waren en jullie over een stuk landbouwgrond beschikten waarop gewassen geteeld werden en waarbij jullie afhankelijk waren van de regenval kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Niet in het minst omdat uit uw verklaringen blijkt dat u een actieve rol speelde bij de werkactiviteiten van uw familie. U molk namelijk de geiten, ging ermee wandelen en hielp bij het telen van de gewassen (CGVS, p. 10 – 11; p. 13 – 14). Uit de geraadpleegde bronnen aangaande de droogte van 2016 – 2017 blijkt ook dat er in uw district, omwille van de aanwezigheid van niet-overheidsactoren, een toegangsbeperking was voor humanitaire hulpverleners. Bijgevolg kan er dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u op een doorleefde manier zou kunnen vertellen over hoe u en uw dorpsgenoten konden overleven in deze periode. De vaststelling dat u helemaal niet op de hoogte lijkt te zijn van deze droogte doet dan ook ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u toen in Baraak-Sheikh-Aamir in het district Ceel Dheer woonde. Tevens moet er ook vastgesteld worden dat de droogtemonitor ook een ernstige droogte registreerde op het moment van uw vertrek uit het dorp begin 2022. Aangezien u verklaart dat u in januari 2022 – volgens de objectieve landeninformatie te midden een ernstige droogte – uw dorp hebt verlaten kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent.

Daarenboven moet er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen over de gewassen die geteeld werden op jullie landbouwgrond, de zaai- en oogsttijden en de daaraan gekoppelde seizoenen ondermaats zijn. U gevraagd naar de regenseizoenen antwoordt u “gu en haggaa”. Even later voegt u daaraan toe dat het in haggaa niet regelmatig regende (CGVS, p. 13). U gevraagd of gu het enige seizoen was waarin het regende antwoordt u dat het ook regende in haggaa. Deze verklaringen zijn echter niet correct. Er zijn in Somalië namelijk twee regenseizoenen, gu en deyr, en twee droge seizoenen haggaa en jilaal. Haggaa is – in tegenstelling tot wat u beweert – een koel, droog en vrij bewolkt seizoen. In haggaa is er enkel sprake van regenval langs de zuidkust en in de noordwestelijke regio's. Aangezien uw dorp landinwaarts ligt lijkt het onwaarschijnlijk dat

er sprake was van regenval in hagua. Verder is het ook opmerkelijk dat u 'deyr', het tweede regenseizoen van het jaar én bijgevolg primordiaal voor landbouwers, niet vermeldt als regenseizoen. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als actief lid van een landbouwfamilie die woont in een regio waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, beter op de hoogte bent van de karakteristieken van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u één van de regenseizoenen correct kan aanduiden, doch er niet in slaagt om correcte verklaringen af te leggen over het tweede regenseizoen.

Verder beweert u ten onrechte dat er ook bonen gezaaid werden in hagua. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat bonen tijdens de gu-regens en deyr-regens werden gezaaid en dat tijdens de deyrregens bonen soms samen met sorghum werden gezaaid. De deyr-oogst vond plaats in januari. U gevraagd hoe u praktisch te werk ging bij het zaaien van sorghum en bonen antwoordt u niet op de gestelde vraag en vertelt u over de zaai- en oogsttijden. De vraag nogmaals herhaald antwoordt u dat jullie in de grond graven en dat de gewassen groeien als het regent. U gevraagd hoe u te werk ging bij het oogsten van de bonen geeft u het summiere antwoord dat bonen in "lange dingen" zitten en dat u ze openmaakte tot u de bonen zelf verkreeg (CGVS, p 14). Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien u beweert betrokken te zijn geweest bij het telen van bonen en sorghum mag er verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwd bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met landbouw, wat niet het geval blijkt te zijn. Het feit dat u daar niet toe in staat bent, ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van lid van een landbouwfamilie afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Baraak-Sheikh-Aamir, in het district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Dheer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet

volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 26.02.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (CGVS, p. 4). U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p. 20 en 21). U geconfronteerd met de twijfels aangaande uw beweerde regio van herkomst blijft u, ook na overleg met uw advocaat, volhouden dat u vandaar afkomstig bent en dat u nooit in een ander land hebt gewoond (CGVS, p. 20 en 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Ter staving van uw verzoek legt u vier besnijdenisattesten voor. De eerste twee attesten, opgemaakt door uw huisarts I.(...) R.(...) op 17.1.2023 en 2.22.2024, vermelden dat u VGV type 3 hebt ondergaan. U gevraagd om welke reden u dit attest voorlegt verklaart u dat u het CGVS op de hoogte wil brengen van de medische problemen die u ervaart omwille van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 5). Verder voegt u daar nog aan toe dat u op 20 maart 2024 een afspraak had met de dokter omdat u graag een oplossing wil voor de medische klachten die het gevolg zijn van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 21). U legde verder geen documenten meer voor aangaande de voorgestelde behandeling. Daarnaast legt u ook uw Belgisch medisch dossier voor. Aangaande uw medisch dossier verklaart u dat u hiermee wil aantonen dat u bevallen bent met een keizersnede en dat u aan suikerziekte lijdt (CGVS, p. 5).

Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die

recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw eigen VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Verder legt u ook nog twee VGV-attesten voor van uw minderjarige dochters, opgemaakt op 2.22.2024 door uw huisarts I.(...) R.(...), waaruit blijkt dat ze VGV type 4 hebben ondergaan. U gevraagd naar de vrees in hoofde van uw minderjarige dochters bij terugkeer naar Somalië verklaart u dat “ze” van plan waren om uw dochters te herbesnijden. Uw oudste dochter zou volgens “de planning” herbesneden moeten worden. U gevraagd wie het initiatief zal nemen tot het uitvoeren van de herbesnijdenis verwijst u naar uw tante langs moederszijde. U gevraagd om welke reden uw dochters herbesneden moeten worden antwoordt u dat besnijdenis in Somalië normaal is, maar dat u het er niet mee eens bent. U gevraagd of elke vrouw in Somalië herbesneden wordt antwoordt u dat enkel sommige vrouwen herbesneden worden. U gevraagd om welke reden u denkt dat uw dochters herbesneden zullen worden antwoordt u dat u niet wil dat ze dezelfde problemen als u krijgen, wat geen antwoord is op de gestelde vraag. U nogmaals gevraagd om welke reden u denkt dat uw dochters herbesneden zullen worden antwoordt u dat u tijdens de besnijdenis van uw dochters ervan op de hoogte werd gesteld dat ze een tweede keer zouden besneden worden als ze 10 jaar oud zouden zijn. U voegt toe dat uw oudste dochter nu bijna 10 jaar oud is (CGVS, p. 19 en 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Ten eerste moet er opgemerkt worden dat het aan u toekomt om, gelet op uw medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Aangezien u zoals hierboven aangetoond geen zicht biedt op uw verblijfssituatie en bijgevolg ook de verblijfplaats van uw minderjarige dochters verhindert u het CGVS zich een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan internationale bescherming en dat van uw dochters. Er dient nog toegevoegd dat u de Belgische asielautoriteiten evenmin zicht bood op uw huidig netwerk in Somalië.

Verder blijkt uit de Somalische gezondheids- en demografische enquête van 2020 dat – hoewel infibulatie nog steeds de meest voorkomende procedure is van genitale verminking – er een daling is in het percentage meisjes dat geïnfibuleerd wordt (type III) en een stijging in het percentage meisjes dat de sunna-besnijdenissen (type I) ondergaat. Verder blijkt uit de enquête dat 73% van alle meisjes besneden worden voor ze de leeftijd van 10 jaar hebben bereikt en dat er slechts in bepaalde omstandigheden wordt overgegaan tot herbesnijdenis. Enkel indien de eerste besnijdenis niet het gehoopte resultaat heeft opgeleverd zal er binnen het jaar een corrigerende ingreep plaatsvinden. Van een gefaseerd proces of een automatische herbesnijdenis op 10-jarige leeftijd blijkt er helemaal geen sprake te zijn. Bijgevolg kan er gesteld worden dat uw vrees voor uw dochters vooralsnog hypothetisch en onvoldoende geïndividualiseerd is. U haalt namelijk geen concrete redenen aan waarom uw tante langs moederszijde het initiatief zou nemen om uw dochters te laten herbesnijden, waardoor het individueel risico niet kan worden ingeschat.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u geen vrees aanhaalt in hoofde van uw pasgeboren zoon O.(...) (CGVS, p. 20).

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”), artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikel 12, 15 en 17 van de Richtlijn van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (“Procedurerichtlijn”), artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 20 en 21/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (“KB 11 juli 2003”) en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”

Er dient rekening gehouden te worden met verzoeksters profiel. Verzoekster werd op jonge leeftijd het slachtoffer van een VGV type 3. Tot op heden ondervindt ze hiervan ernstige medische klachten. Verzoekster geeft aan dat ze opgroeide in gebied dat in handen is van Al Shabaab. Verzoekster kon ook geen onderwijs volgen. Het is belangrijk om te kijken wat de impact hiervan was op verzoeksters bewegingsvrijheid als jonge vrouw. Verzoekster wijst op landeninformatie over de positie van de vrouw in de Somalische maatschappij. Dit maakt dat men van iemand met dit profiel een minder doorgedreven kennis van de wijdere regio van herkomst kan verwachten, aangezien men daar als minderjarig jonge vrouw niet zomaar vrijuit kan rondreizen.

Verzoekster wijst op de zaken die zij kon vertellen over haar regio van herkomst die door de commissaris-generaal niet betwist werden. Zij volhardt in haar verklaringen. Daarnaast dient er gekeken te worden naar de zaken die verzoekster kon vertellen, maar waar de bestreden beslissing geen rekening mee houdt. De commissaris-generaal negeert de talrijke en eveneens doorleefde verklaringen van verzoekster over haar eigen dorp, de ruimere regio van herkomst (zoals de verschillende dorpen, welke clans in een specifiek dorp aanwezig zijn,...), incidenten, de belangrijkste droogte in haar regio en de aanwezigheid van buitenlandse- en overheidstroepen. De commissaris-generaal laat het na om te motiveren waarom deze informatie van verzoekster niet relevant of incorrect zou zijn, en gaat hierbij onzorgvuldig te werk.

De bestreden beslissing trekt de geloofwaardigheid van verzoekster op een aantal punten ten onrechte in twijfel, en baseert zich op foutieve landeninformatie of een foutieve lezing van verzoeksters verklaringen.

De commissaris-generaal voegt zelf een kaart toe van het Ceel Dheer district. Verzoekster heeft duidelijk gesteld tijdens haar gehoor, en het werd ook zo genoteerd in de uiteenzetting van de feiten door de commissaris-generaal, dat zij afkomstig is van het district Galdad. De commissaris-generaal vermeldt dat dit deel is van het district Ceel Dheer, maar er moet op gewezen worden dat dit nog niet betekent dat beide regio's compleet samenvallen. Op basis van de door de commissaris-generaal toegevoegde kaart kan gezien worden dat Galdad en Ceel Dheer op een grote afstand van elkaar liggen. Dit wordt letterlijk ook zo aangehaald door verzoekster tijdens het gehoor. Zij situeert allereerst haar dorp in district Galdad in de provincie Galgaduud en noemt het gelijknamige Galdad als dichtstbijzijnde stad. Verzoekster stelt ook

letterlijk tijdens het gehoor dat het district Ceel Dheer niet in de buurt is. De afstand tussen Galcad en Ceel Dheer centrum is aanzienlijk (verzoekschrift, stuk 4), in die mate dat de nauwkeurigheid van de toegevoegde landeninformatie van de commissaris-generaal in vraag gesteld dient te worden. Daarnaast moet de afstand tussen de twee gebieden ook in rekenschap worden genomen om context te geven aan de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal heeft nagelaten dit te doen.

Gelet op verzoeksters verklaringen over haar eigen district, de verre afstand tot Ceel Dheer district en de objectief waarneembare afstand tussen Galcad centrum en Ceel Dheer centrum, kunnen klimatologische gebeurtenissen niet zomaar toegepast worden op beide gebieden. Het is dan ook denkbaar dat verzoekster in haar eigen specifieke regio niet de gevolgen heeft ondervonden van een droogte zoals dat het geval was voor de meer centrale gebieden van Ceel Dheer district. Dat Ceel Dheer district als basis werd genomen is dan ook bijzonder onzorgvuldig, en er werd dus tegelijkertijd geen ernstig onderzoek gedaan naar klimatologische fenomenen specifiek aan verzoeksters regio. Daarnaast moet er nog op gewezen worden dat er in de dichte buurt van verzoeksters regio, Galcad-stad, een watermassa ligt. Ook de watermassa Caraaye is zichtbaar op de kaart op dichte afstand (verzoekschrift, stuk 5). Aangezien de commissaris-generaal niet nauwkeurig is geweest in het lokaliseren van verzoeksters regio, kon ook hiermee geen rekening worden gehouden, terwijl het bijzonder aannemelijk is dat de aanwezigheid van dergelijke watermassa's een impact had op de droogte in specifiek verzoeksters regio, waardoor zij weldegelijk enkel kon spreken over een droogte in 2011.

Wat de droogte in 2015 betreft, verwijst de commissaris-generaal naar een artikel over een watertekort in Ceel Dheer district. Uit het artikel blijkt dat er in dezelfde regio waarnaar verwezen wordt, ook nog andere plekken waren waar er nog wel waterbronnen waren. Het is in dat opzicht dus mogelijk dat verzoeksters regio daar één van was. Er kan op basis van dit ene artikel dat de commissaris-generaal aanhaalt over een droogte in 2015 niet ernstig ondersteund worden dat er sprake was van een dermate droogte dat verzoekster hiervan in haar specifieke regio van op de hoogte had kunnen of moeten zijn.

De commissaris-generaal voegt ook informatie toe waaruit zou moeten blijken dat er inderdaad sprake was van een droogte in verzoeksters regio. Nochtans wordt er niet gesproken over een absolute droogte waarbij er helemaal geen sprake was van regenval. Verzoekster verwijst naar landeninformatie. Uit deze landeninformatie blijkt ook geenszins dat er sprake was van complete droogte, en dat er geen regenval was in geen enkele regio van Galgaduud provincie. Opnieuw, de bepaling van verzoeksters regio gebeurde inaccuraat waardoor het bijzonder aannemelijk is dat in haar specifieke regio er genoeg regen viel om niet te moeten spreken van een dermate droogte dat dit invloed had op gewassen of het vee. Zij kon hierover dan geen kennis nemen.

De commissaris-generaal meent vervolgens nog dat verzoeksters kennis over de seizoenen ondermaats is omdat verzoekster 'gu' en 'hagaa' als regenseizoenen opgaf, waaraan ze nog toevoegde dat het in *hagaa* niet regelmatig regende. De commissaris-generaal stelt dat dit geen correcte informatie is. Dat verzoekster *hagaa* ook noemt als seizoen waarin regen valt, is nochtans helemaal niet verwonderlijk en ook in overeenstemming met landeninformatie. Zelfs de commissaris-generaal sluit dit niet uit in bovenstaande stelling. Relevanter, uit het recent onderzoek "*Climate change-induced floods and storms: Impacts of changing rainfall patterns in Somalia*", gepubliceerd in het 'World Journal of Advanced Research and Reviews', wordt niet alleen de impact van de klimaatverandering op de seizoenen in Somalië uiteengezet, maar wordt er ook letterlijk verwezen naar het seizoen *hagaa* als een regenseizoen. Verzoekster gaat verder in op landeninformatie aangaande de effecten van de klimaatverandering op verschuivende regenvalpatronen in Somalië.

In tegenstelling tot hoe commissaris-generaal het doet lijken, is het dus helemaal niet zo onwaarschijnlijk dat er regen valt tijdens het *hagaa*-seizoen, en is dit net een vaak voorkomender fenomeen gelet op de impact van klimaatverandering op de regio. Door de verklaringen van verzoekster dan weg te zetten als volledig incorrect is daarom ook onzorgvuldig en intellectueel oneerlijk. Bovendien maakte verzoekster zelf wel nog een onderscheid tussen *hagaa* en *gu* als seizoenen waarin regen valt door accuraat te stellen dat het in *hagaa* niet regelmatig regent.

Niet alleen gebeurde de locatiebepaling van verzoeksters regio niet accuraat genoeg om op basis daarvan conclusies te trekken over de droogteperiodes van de regio, daarnaast blijkt dus dat regenval tijdens het *hagaa*-seizoen weldegelijk plaatsvindt; én dat zelfs experts *hagaa* een regenseizoen noemen. Het is onredelijk dat de informatie die verzoekster hierover meedeelde als ongeschoolde vrouw die geen bewegingsvrijheid had en voornamelijk instond voor de zorg van haar kinderen, dan simpelweg wordt weggezet als foutief zonder rekening te houden met én de precieze locatie, én klimatologische veranderingen.

Verzoekster heeft wel degelijk verklaard dat bonen in eerste instantie in *gu* worden gezaaid. Daarnaast moet er nog op gewezen worden dat verzoekster veelvuldige informatie gaf over de naburige dorpen en ook

bijzonder gedetailleerd kon vertellen over de clan waartoe ze behoort, haar clanlijn en de clans van haar regio.

Het is niet omdat de commissaris-generaal uitdrukkelijk aangeeft tijdens het gehoor twijfels te hebben over de herkomst van verzoekster, en dat de commissaris-generaal vervolgens een overlegmoment inlast met verzoeksters advocaat, dat daarmee dan enige leugenachtigheid aan de kant van verzoekster over haar regio vaststaat. Meer nog, op het einde van het gehoor gaf verzoekster weldegelijk nog bijkomende informatie over naburige dorpen in haar omgeving om haar herkomst te ondersteunen, waar die plekken lagen ten opzichte van haar eigen dorp, welke locaties veraf waren, ze gaf informatie over hoe een bepaalde weg liep, ze gaf aan dat er in de omgeving een telecombedrijf aanwezig was, etc. De commissaris-generaal stelde quasi geen enkele vraag over de stad en het district Galdad of het dorp Baraak-Sheikh-Amir zelf, hoewel dit veel dichterbij aansluit bij de leefwereld van verzoekster. De commissaris-generaal liet het bijvoorbeeld ook na om dieper in te gaan op de Koranschool waar verzoekster les volgde en die zij tijdens het gehoor ook lokaliseerde in haar regio. Ernstige bevragingen over hoe het was om te leven als meisje of vrouw in een stad onder de controle van Al Shabaab, ontbraken eveneens.

Rekening houdend met het profiel van verzoekster had de commissaris-generaal het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt de commissaris-generaal dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster werd het slachtoffer van een VGV type 3 waarbij er vervolgens sprake was van volledige desinfectatie, en legde hiervan een medisch attest voor.

In toepassing van artikel 48/3, § 2, f), van de Vreemdelingenwet kunnen daden van vervolging "*onder meer de vorm aannemen van: a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld; f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.*" UNHCR bevestigt dat vrouwelijke genitale verminking vervolging uitmaakt. Verzoekster gaat hier verder op in. UNHCR wijst erop dat vervolging en mishandeling in het verleden een zeer sterke aanwijzing vormen voor een risico op vervolging in de toekomst, tenzij de situatie in het land van herkomst aanzienlijk verbeterd is. Deze bepaling legt dus eigenlijk de bewijslast op de commissaris-generaal om aan te tonen dat verzoekster niet in dezelfde omstandigheden als bij haar vertrek zal terechtkomen. Dit waren namelijk de omstandigheden waarin ze die eerdere mishandelingen heeft opgelopen.

Geloofwaardigheid is geen noodzakelijke vereiste om als vluchteling erkend te worden en zodoende moet een gebrek aan geloofwaardigheid niet meteen leiden tot afwijzing van de asielaanvraag. Het enige gevolg van het gebrek aan geloofwaardigheid is dat het beginsel van het voordeel van de twijfel niet van toepassing kan zijn op aspecten van verzoeksters verklaringen die niet worden gestaafd door documenten of ander bewijsmateriaal. Verzoekster wijst op rechtspraak van de Raad. Zelfs al wordt er niet besloten tot omkering van de bewijslast, dan blijft het feit dat de verzoekster deze behandelingen ondergaan heeft een belangrijk bewijsstuk dat de geloofwaardigheid van haar relaas ondersteunt.

Slachtoffers van vrouwelijke genitale verminking en foltering hebben een kwetsbaar profiel volgens artikel 21 van de Richtlijn 2013/33/EU. Het kwetsbaar profiel vormt de rode draad in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het heeft een impact op de manier van evaluatie en beoordeling van de beschermingsnood, in het bijzonder de beoordeling van de geloofwaardigheid. Het kan een aanwijzing zijn van vervolging in het verleden en het heeft een impact op het risico op vervolging in de toekomst. Met de persoonlijke omstandigheden, en in het bijzonder met het kwetsbaar profiel dient in toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet rekening gehouden te worden. *In casu* gaf de commissaris-generaal een te enge invulling aan het concept bijzondere procedurele noden. Bijzondere procedurele noden zijn niet beperkt tot procedurele aspecten, maar hebben tevens betrekking op de evaluatie van de beschermingsnood, waaronder de beoordeling van de geloofwaardigheid, aangepast aan bepaalde kwetsbare profielen ten einde een correct verloop van de asielprocedure te garanderen. De toepassing van bijzondere procedurele noden is voor verzoekers met een kwetsbaar profiel een essentieel onderdeel van een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Uit bovenstaande volgt dat vrouwelijke genitale verminking een traumatische gebeurtenis is met ernstige gevolgen voor de slachtoffers op mentaal en fysiek vlak. In dergelijke gevallen zouden dus bijzondere procedurele garanties geboden moeten worden en dient de standaard geloofwaardigheidsbeoordeling niet toegepast te worden. Dit geldt des te meer nu verzoekster niet alleen slachtoffer werd van een VGV type 3, maar ook extra kwetsbaar is als alleenstaande moeder van twee minderjarige meisjes. Uit het medisch dossier van verzoekster blijkt ook dat ze het mentaal moeilijk heeft. Ze wordt uitgelachen door medebewoners en "*voelt zich kapot vanbinnen*" (verzoekschrift, stuk 3).

Verzoekster stelt dat er een gendersensitieve asielprocedure gevoerd moet worden. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad. Bij terugkeer naar Somalië zal verzoekster daar haar leven opnieuw verder uitbouwen, en normaal gezien verder leven met haar man en nieuwe kinderen krijgen. Hier moet nog gewezen worden op het feit dat verzoekster weggevlucht is van een Al-Shabaablid die haar wenste te huwen

en die haar huidige huwelijk met haar man ongeldig noemde. Verzoekster noemde dit als een specifieke vrees. In de situatie genomen dat het Al-Shabaablid niet overgaat tot het vermoorden van verzoekster, omdat zij is weggevlucht en het gedwongen huwelijk toch wenst verder te zetten, zal verzoekster in deze relatie kinderen moeten baren en riskeert zij nog meer het risico herbesneden te worden. Net deze twee zaken, namelijk huwen en kinderen krijgen, verhogen significant het risico op desinfibulatie en herinfibulatie.

Tot slot moet er nog naar verwezen worden dat verzoekster specifiek de vrees aanhaalt dat ook haar minderjarige dochters herbesneden zullen worden. Verzoeksters dochters hebben een VGV type 4 ondergaan. Zij verwijst expliciet naar haar vrees dat haar dochters de “*Faraonische*” besnijdenis, type 3 zullen moeten ondergaan, wat zij noemt “*de grote besnijdenis*”. De commissaris-generaal engageert zich hier tijdens het gehoor niet ernstig mee. De commissaris-generaal schuift dit weg door opnieuw aan te halen dat hij geen geloof hecht aan verzoeksters herkomst en zij dus daarom geen juist beeld zou kunnen vormen over de nood aan internationale bescherming in dit kader. Eerder in dit verzoekschrift werd al aangehaald dat verzoeksters etnische achtergrond niet in vraag wordt gesteld, en in volgend subpunt zal worden geargumenteed dat verzoeksters nationaliteit zelfs een minder belangrijke rol speelt bij het bepalen van de vrees rond vervolging omwille van een VGV type 3, omdat deze problematiek aanwezig is binnen Somaliërs als etnische groep, zie hierna.

De commissaris-generaal kan enig gebrek aan onderzoek of ernstige bevraging hierrond dus niet wegschuiven door simpelweg te verwijzen naar haar standpunt over verzoeksters verklaringen rond haar herkomstregio die ongeloofwaardig zouden zijn.

De commissaris-generaal meent dat verzoekster geen concrete elementen aanhaalt die erop zouden wijzen dat haar tante haar dochters zou laten herbesnijden. Nochtans verwijst verzoekster naar een vastgestelde planning, naar een gangbare praktijk binnen een familietraditie en dat haar tijdens de eerdere besnijdenis van haar dochters al werd gezegd dat ze nogmaals besneden dienden te worden. Dat verzoekster verwijst naar dergelijke gangbare praktijk binnen een familietraditie, en dat besnijdenis als normaal wordt gezien binnen haar cultuur, wijst er ook op dat zij als vrouw in Somalië weinig zal kunnen opbrengen tegen de uitvoering van de besnijdenis van haar dochters. Ze gaf tijdens het gehoor aan het hier niet mee eens te zijn, maar zal gelet op haar positie als vrouw in een patriarchale maatschappij, en meer nog onder controle van Al Shabaab, absoluut geen enkele zeggenschap hebben over wat er met haar dochters gebeurt, of enige macht hebben om hier tegenin te gaan. Zij heeft al geen zeggenschap over haar eigen lichaam, laat staan dat ze enige inspraak zou hebben in wat er met haar dochters gebeurt. Het zal onmogelijk zijn voor verzoekster om enige weerstand te bieden in dergelijke maatschappelijke en familiale context.

Het is ook onvoldoende dat de commissaris-generaal stelt dat er geen sprake zou zijn van een “*gefaseerd proces of een automatische herbesnijdenis op 10-jarige leeftijd*”. Dat is niet wat verzoekster beweert, en toen haar werd gevraagd of elke vrouw wordt herbesneden, gaf ze aan dat sommigen worden herbesneden, maar de commissaris-generaal houdt er in deze context geen rekening mee dat verzoekster al op de hoogte werd gesteld van de geplande herbesnijdenis van haar dochters, die dus zullen vallen onder de “*sommigen*” die herbesneden dienen te worden volgens de maatschappelijke en familiale praktijk en traditie. Dit wijst wel degelijk op een reëel en actueel risico.

In deze context kan ook nog verwezen worden naar het hoger belang van het kind. Enige consideratie of afweging van het hoger belang van het kind, gelet op de betrokken minderjarige kinderen en het risico op foltering die zij eveneens lopen in kader van herbesnijdenis, werd hier niet gedaan.

Verzoekster vraagt om als vluchteling erkend te worden of toch minstens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- medisch dossier van verzoekster (stuk 3);
- ligging regio verzoekster ten opzichte van Ceel Dheer district (stuk 4);
- naburige watermassa's regio verzoekster (stuk 5).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 29 juli 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is. Hij brengt tevens de volgende documenten ter kennis:

- Lifos Report “*Somalia: Female genital mutilation*” van 7 maart 2019;
- COI Focus “*Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid-en Centraal Somalië*” van 13 juni 2016;
- COI Focus “*Somalië. Vrouwelijke genitale verminking (VGV) in Somaliland en Puntland*” van 9 juni 2016.

3.1.4. In een aanvullende nota van 17 oktober 2024 brengt verzoekster medische attesten vrouwelijke genitale verminking type 4 van haar twee dochters ter kennis (stukken 1 en 2).

3.1.5. In een tweede aanvullende nota van 17 oktober 2024 brengt verzoekster landeninformatie alsook een verklaring van een goede kennis van haar, S. V.R., ter kennis.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster verwijst naar haar profiel van jonge vrouw die ongeschoold is, benadrukt de Raad dat zelfs van iemand met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar directe leefomgeving in haar regio van herkomst. Dit temeer verzoekster tot haar zesentwintig jaar in Somalië heeft gewoond, verklaarde dat zij leerde lezen en schrijven van haar oom, naar de koranschool ging, voor de geiten zorgde en zij wel degelijk buitenkwam (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10-11, 14). Verzoekster stelde ook gehuwd te zijn met een vrachtwagenchauffeur die dieren en voedsel vervoerde naar Mogadishu. Zij verklaarde dat zij samen met haar kinderen en haar zus vluchtte, begin 2022, net als haar echtgenoot, in 2016, uit haar regio van herkomst naar Mogadishu, waar zij drie dagen later en zwanger van haar zoontje het vliegtuig nam naar Turkije, samen met haar kinderen. Verzoekster toont aldus niet aan dat zij dermate geïsoleerd leefde dat van haar geen gedetailleerde verklaringen over haar regio mogen worden verwacht.

Wat verzoeksters bewering betreft dat zij een alleenstaande vrouw is en dat hier tevens rekening mee moet worden gehouden, benadrukt de Raad dat dit een blote bewering is die verzoekster niet aannemelijk maakt gezien haar vage verklaringen hieromtrent en aldus geen volledig zicht geeft op haar netwerk in haar land van herkomst. Anders dan hetgeen verzoekster aanneemt – namelijk dat de bestreden beslissing louter op basis van de verklaringen het profiel van verzoekster als vaststaand feit moet aannemen – vormen die verklaringen, rekening gehouden met de bijzondere context van een verzoek om internationale bescherming, slechts het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek en de beoordeling van de feiten en omstandigheden.

Dit gebeurt in een eerste fase, de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de juridische beoordeling van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

In deze eerste fase moet verzoekster normalerwijs alle elementen tot staving van het verzoek zo spoedig mogelijk aanvoeren. Verzoekster is overigens het best in staat de gegevens te verstrekken die haar profiel en persoonlijke omstandigheden kunnen bewijzen, alsook de overige relevante elementen die haar relaas kenmerken. Dit neemt echter niet weg dat de commissaris-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met verzoekster dient samen te werken (zie in die zin HvJ 2 december 2014, C-148/13 e.v., ECLI:EU:C:2014:2406, punt 56 en HvJ 22 november 2012, C-277/11, ECLI:EU:C:2012:744, punt 65).

In dit verband blijkt uit het administratief dossier en het persoonlijk onderhoud in het bijzonder dat met inachtneming van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster werd gehandeld en dat de *protection officer* in het persoonlijk onderhoud rekening hield met de persoonlijke of algemene

omstandigheden die een rol spelen bij het verzoek. Verzoekster kan het tegendeel niet concreet aannemelijk maken.

Verder doet verzoekster door louter te volharden in haar afkomst uit Baraak-Shelk-Aamir van het district Galcad in de provincie Galgaduud en door de vaststellingen van de commissaris-generaal te minimaliseren door te stellen dat Galcad en Ceel Dheer op een grote afstand van elkaar liggen, geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op de verblijfplaats en de levensomstandigheden van uw echtgenoot van mei/juni 2016 tot op heden. U verklaart dat uw echtgenoot, omwille van problemen met Al-Shabaab, in de vijfde of zesde maand van 2016 Somalië verliet (CGVS, p. 7). Voor zijn vertrek had hij gezegd dat hij u zou bellen zodra hij een nieuwe simkaart had, maar uiteindelijk hoorde u niets meer van hem (CGVS, p. 17). Verder verklaarde u ook nog dat u in januari 2022 in Mogadishu werd herenigd met uw echtgenoot. Jullie spendeerden twee à drie dagen samen, u raakte zwanger en verliet vervolgens samen met uw kinderen Somalië (CGVS, p. 8). U gevraagd naar de huidige verblijfplaats van uw echtgenoot moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7). U gevraagd of u nog contact hebt met uw echtgenoot verklaart u dat u hem hebt achtergelaten in Mogadishu en dat u zijn telefoonnummer niet hebt meegenomen (CGVS, p. 9). U gevraagd waar uw echtgenoot heeft verbleven tussen mei/juni 2016 en januari 2022 antwoordt u dat hij is teruggekeerd uit “Afrikaanse landen” en dat hij u niet mocht contacteren (CGVS, p. 8). Verder voegt u hieraan toe dat ook u hem niet mocht contacteren van Al-Shabaab. U gevraagd in welke Afrikaanse landen hij heeft gewoond antwoordt u dat u het zich niet meer kan herinneren maar dat hij wel Kenia had gezegd. U gevraagd hoe hij al die jaren voorzag in zijn levensonderhoud lijkt u dit niet te weten. U had namelijk geen contact met hem. U gevraagd hoe u terug in contact bent gekomen met uw echtgenoot in januari 2022 antwoordt u dat hij twee weken voor uw aankomst in Mogadishu was gearriveerd. Uw oom langs vaderszijde woonde in Mogadishu en hij was te weten gekomen dat hij was teruggekeerd. U gevraagd hoe uw echtgenoot voorzag in zijn levensonderhoud in Mogadishu moet u het antwoord schuldig blijven. U gevraagd hoe hij aan geld geraakte om te overleven antwoordt u dat u het hem niet gevraagd had, omdat u zelf al genoeg problemen had. U gevraagd om welke reden hij had beslist terug te keren naar Somalië moet u eveneens het antwoord schuldig blijven. U geconfronteerd met de vaststelling dat het vreemd is dat uw echtgenoot voor een periode van 4,5 jaar verdwijnt en dat u bij jullie hereniging geen enkele vraag stelde antwoordt u dat u hem wel een paar vragen hebt gesteld maar niet veel, omdat jullie ruzie hadden (CGVS, p. 9). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u een gelaten houding zou aangenomen hebben ten aanzien van uw echtgenoot en hem amper vragen zou gesteld hebben over zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden van de afgelopen 4,5 jaar. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hem om uitleg zou gevraagd hebben. Bovendien is het ook opmerkelijk dat uw echtgenoot terugkeerde naar Somalië zonder u daarvan op de hoogte te brengen terwijl hij u eerder beloofd had om u te contacteren zodra hij een nieuwe simkaart had. Terzijde kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië. U bent namelijk samen met de kinderen vertrokken zonder enige contactgegevens van uw echtgenoot. Bijgevolg kan er geconcludeerd worden dat u geen volledig zicht geeft op uw netwerk in uw land van herkomst. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Verder moet er ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Doorheen het persoonlijk onderhoud moet er vastgesteld worden dat u er niet in slaagt om profielgerelateerde vragen correct te beantwoorden.

Een eerste element dat afbreuk doet aan uw bewering dat u Baraak-Sheikh-Aamir pas verliet begin 2022 is uw beperkte kennis over de periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen in de jaren voor uw beweerde vertrek. U gevraagd naar periodes van droogte lijkt u te weten dat er een ernstige droogte is geweest in 2011 en dat deze enkele maanden geduurd heeft. U verklaart dat jullie 30 dieren verloren. U gevraagd of er nog andere periodes van droogte zijn geweest antwoordt u dat u enkel weet hebt van de droogte van 2011. U gevraagd of er nog andere periodes zijn geweest waarin jullie dieren hebben verloren antwoordt u dat Al-Shabaab in 2016, na de inval van de overheid, uit woede geiten hadden geslacht (CGVS, p. 12). U gevraagd of er ooit schade is geweest aan de gewassen antwoordt u dat u het zich niet meer kan herinneren (CGVS, p. 14). Uw verklaringen aangaande de droogte zijn echter niet in overeenstemming met

de informatie waarover het CGVS beschikt. Hier dient eerst en vooral verduidelijkt dat uit uw verklaringen over buurdorpen en –steden (CGVS, p. 21) blijkt dat uw eigen dorp zich in het district Ceel Dheer van de provincie Galgaduud bevindt (zie blauwe map, stuk 1 en 2).

Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat er in 2015 een tekort was aan water in uw district. Volgens districtsambtenaar, Mohamud Ahmed Omar, was het tekort te wijten aan het droogte seizoen. Alle waterputten en wateropslagplaatsen waren opgedroogd, openbare diensten werkten niet meer en de dieren waren zodanig verzwakt dat ze onvoldoende melk produceerden. Daarnaast braken er ziektes uit zoals diarree en bracht het tekort aan water een migratiestroom op gang. Mensen trokken naar waterbronnen elders in de regio. De Somalische regering werd opgeroepen om iets aan deze situatie te doen. Verder gebruikt de droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2016 tot en met augustus 2017 in uw district Ceel Dheer, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Aangezien u verklaart dat uw familie veehouders waren en jullie over een stuk landbouwgrond beschikten waarop gewassen geteeld werden en waarbij jullie afhankelijk waren van de regenval kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Niet in het minst omdat uit uw verklaringen blijkt dat u een actieve rol speelde bij de werkactiviteiten van uw familie. U molk namelijk de geiten, ging ermee wandelen en hielp bij het telen van de gewassen (CGVS, p. 10 – 11; p. 13 – 14). Uit de geraadpleegde bronnen aangaande de droogte van 2016 – 2017 blijkt ook dat er in uw district, omwille van de aanwezigheid van niet-overheidsactoren, een toegangsbeperking was voor humanitaire hulpverleners. Bijgevolg kan er dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u op een doorleefde manier zou kunnen vertellen over hoe u en uw dorpsgenoten konden overleven in deze periode. De vaststelling dat u helemaal niet op de hoogte lijkt te zijn van deze droogte doet dan ook ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u toen in Baraak-Sheikh-Aamir in het district Ceel Dheer woonde. Tevens moet er ook vastgesteld worden dat de droogtemonitor ook een ernstige droogte registreerde op het moment van uw vertrek uit het dorp begin 2022. Aangezien u verklaart dat u in januari 2022 – volgens de objectieve landeninformatie te midden een ernstige droogte – uw dorp hebt verlaten kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent.

Daarenboven moet er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen over de gewassen die geteeld werden op jullie landbouwgrond, de zaai- en oogsttijden en de daaraan gekoppelde seizoenen ondermaats zijn. U gevraagd naar de regenseizoenen antwoordt u “gu en haggaa”. Even later voegt u daaraan toe dat het in haggaa niet regelmatig regende (CGVS, p. 13). U gevraagd of gu het enige seizoen was waarin het regende antwoordt u dat het ook regende in haggaa. Deze verklaringen zijn echter niet correct. Er zijn in Somalië namelijk twee regenseizoenen, gu en deyr, en twee droge seizoenen haggaa en jilaal. Haggaa is – in tegenstelling tot wat u beweert – een koel, droog en vrij bewolkt seizoen. In haggaa is er enkel sprake van regenval langs de zuidkust en in de noordwestelijke regio's. Aangezien uw dorp landinwaarts ligt lijkt het onwaarschijnlijk dat er sprake was van regenval in haggaa. Verder is het ook opmerkelijk dat u ‘deyr’, het tweede regenseizoen van het jaar én bijgevolg primordiaal voor landbouwers, niet vermeldt als regenseizoen. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als actief lid van een landbouwfamilie die woont in een regio waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, beter op de hoogte bent van de karakteristieken van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in uw hoofd, gezien het niet aannemelijk is dat u één van de regenseizoenen correct kan aanduiden, doch er niet in slaagt om correcte verklaringen af te leggen over het tweede regenseizoen.

Verder beweert u ten onrechte dat er ook bonen gezaaid werden in haggaa. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat bonen tijdens de gu-regens en deyr-regens werden gezaaid en dat tijdens de deyrregens bonen soms samen met sorghum werden gezaaid. De deyr-oogst vond plaats in januari. U gevraagd hoe u praktisch te werk ging bij het zaaien van sorghum en bonen antwoordt u niet op de gestelde vraag en vertelt u over de zaai- en oogsttijden. De vraag nogmaals herhaald antwoordt u dat jullie in de grond graven en dat de gewassen groeien als het regent. U gevraagd hoe u te werk ging bij het oogsten van de bonen geeft u het summiere antwoord dat bonen in “lange dingen” zitten en dat u ze openmaakte tot u de bonen zelf verkreeg (CGVS, p. 14). Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien u beweert betrokken te zijn geweest bij het telen van bonen en sorghum mag er verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwd bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met landbouw, wat niet het geval blijkt te zijn. Het feit dat u daar niet toe in staat bent, ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van lid van een landbouwfamilie afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Baraak-Sheikh-Aamir, in het district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Dheer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben

voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster toont met haar beroepsverzoekschrift niet aan dat haar herkomstregio als aannemelijk moet worden beschouwd, ook niet aan de hand van de mogelijke onduidelijkheid over de impact van de droogte in de ruime regio van Ceel Dheer, in het district Galcad dat verzoekster initieel opgaf als geboorteplaats. Dit geldt evenzeer voor de thans uitgebreide theoretische toelichting over de precieze locatie en klimatologische veranderingen in Galcad en de gevolgen hiervan voor de neerslag die zou vallen in hagaa en de gewassen die er dan worden geteeld. De Raad benadrukt dat verzoekster uitermate vage verklaringen heeft afgelegd over de verblijfssituatie van en het contact met haar echtgenoot. Dit ondermijnt haar algemene geloofwaardigheid en wijst erop dat verzoekster er niet voor terugdeinst om bewust bepaalde informatie achter te houden. Zij brengt immers geen enkel stuk bij over haar persoonlijk leefwereld voor aankomst in België. Het geheel van de door verzoekster tentoongespreide kennis, die slechts steunt op haar verklaringen, afgewogen tegen de vastgestelde lacunes in haar aangehaalde verklaringen, kan op zich niet volstaan om haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst tot aan haar vertrek naar België aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekster wijst op haar type 3 vrouwelijke genitale verminking (verder: VGV) waarbij er vervolgens sprake was van een volledige desinfectatie, benadrukt de Raad dat het loutere feit dat verzoekster dit heeft ondergaan, niet impliceert dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden bestaan en er sprake moet zijn van een gendersensitieve procedure. Verzoekster dient *in concreto* aan te tonen dat er bijzondere procedurele noden in haar hoofde bestaan. Verzoeksters VGV-atteest toont echter op geen enkele manier aan dat zij omwille van haar VGV niet in staat is om deel te nemen aan de procedure. Verzoekster heeft bij aanvang van de procedure op 21 april 2022 evenmin gewag gemaakt van enige bijzondere procedurele noden die zij zou hebben, buiten de vermelding dat zij vier maanden zwanger was. Daarnaast merkt de Raad op dat het persoonlijk onderhoud zonder problemen verliep. Verzoekster kon duidelijk antwoorden op de vragen. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud formuleerde noch verzoekster, noch haar advocaat enige opmerkingen over het eventuele gebrek aan steunmaatregelen. Ook uit het door verzoekster neergelegde contactverslag van 8 mei 2024 kan niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekster brengt verder geen bewijs bij waaruit kan blijken dat zij ten gevolge van haar VGV dermate getraumatiseerd is dat zij niet zou kunnen deelnemen aan de procedure.

Waar verzoekster wijst op de fysieke en psychische klachten die voortvloeien uit haar eigen VGV, wijst de Raad op de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"Ter staving van uw verzoek legt u vier besnijdenisattesten voor. De eerste twee attesten, opgemaakt door uw huisarts I.(...) R.(...) op 17.1.2023 en 2.22.2024, vermelden dat u VGV type 3 hebt ondergaan. U gevraagd om welke reden u dit attest voorlegt verklaart u dat u het CGVS op de hoogte wil brengen van de medische problemen die u ervaart omwille van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 5). Verder voegt u daar nog aan toe dat u op 20 maart 2024 een afspraak had met de dokter omdat u graag een oplossing wil voor de medische klachten die het gevolg zijn van de vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 21). U legde verder geen documenten meer voor aangaande de voorgestelde behandeling. Daarnaast legt u ook uw Belgisch medisch dossier voor. Aangaande uw medisch dossier verklaart u dat u hiermee wil aantonen dat u bevallen bent met een keizersnede en dat u aan suikerziekte lijdt (CGVS, p. 5).

Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw eigen VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Daarnaast merkt de Raad op dat uit de medische attesten van verzoekster blijkt dat zij volledig gedesinfecteerd is en dat nergens uit blijkt dat er een hersteloperatie is gepland. Uit de landeninformatie die aan het administratief dossier wordt toegevoegd en uit de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal blijkt tevens dat herinfibulatie (na een bevalling) niet systematisch voorkomt en afhangt van de individuele situatie waarbij het soms de vrouw zelf is die ervoor kiest om zich al dan niet (gedeeltelijk) te laten herinfibuleren. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoekster geen correct zicht biedt op haar levensomstandigheden voor haar aankomst in België, er geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde gedwongen huwelijk met een Al-Shabaab lid en verzoekster het nalaat om duidelijkheid te scheppen over de verblijfplaats en situatie van haar echtgenoot, zodat ze dan ook geenszins aannemelijk maakt wie haar bij een terugkeer naar Somalië zou willen laten herinfibuleren en waarom. Daarnaast werpt verzoekster zelf geen concrete vrees voor herinfibulatie op tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij wees enkel op haar fysieke klachten gelieerd aan haar besnijdenis (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21).

Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor herbesnijdenis, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

De verklaring van verzoeksters kennis waarin staat dat verzoekster haar vertelde dat zij besneden is, bang is voor haar veiligheid en die van haar kinderen en dat zij fysieke klachten ervaart ten gevolge van haar besnijdenis, is niet van die aard om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen.

In zoverre verzoekster wijst op het risico op een type 3 besnijdenis van haar dochters bij een terugkeer naar Somalië en hier tevens twee nieuwe medische attesten van neerlegt, herneemt de Raad de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Verder legt u ook nog twee VGV-attesten voor van uw minderjarige dochters, opgemaakt op 2.22.2024 door uw huisarts I.(...) R.(...), waaruit blijkt dat ze VGV type 4 hebben ondergaan. U gevraagd naar de vrees in hoofde van uw minderjarige dochters bij terugkeer naar Somalië verklaart u dat "ze" van plan waren om uw dochters te herbesnijden. Uw oudste dochter zou volgens "de planning" herbesneden moeten worden. U gevraagd wie het initiatief zal nemen tot het uitvoeren van de herbesnijdenis verwijst u naar uw tante langs moederszijde. U gevraagd om welke reden uw dochters herbesneden moeten worden antwoordt u dat besnijdenis in Somalië normaal is, maar dat u het er niet mee eens bent. U gevraagd of elke vrouw in Somalië herbesneden wordt antwoordt u dat enkel sommige vrouwen herbesneden worden. U gevraagd om welke reden u denkt dat uw dochters herbesneden zullen worden antwoordt u dat u niet wil dat ze dezelfde problemen als u krijgen, wat geen antwoord is op de gestelde vraag.

U nogmaals gevraagd om welke reden u denkt dat uw dochters herbesneden zullen worden antwoordt u dat u tijdens de besnijdenis van uw dochters ervan op de hoogte werd gesteld dat ze een tweede keer zouden besneden worden als ze 10 jaar oud zouden zijn. U voegt toe dat uw oudste dochter nu bijna 10 jaar oud is (CGVS, p. 19 en 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Ten eerste moet er opgemerkt worden dat het aan u toekomt om, gelet op uw medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Aangezien u zoals hierboven aangetoond geen zicht biedt op uw verblijfssituatie en bijgevolg ook de verblijfsplaats van uw minderjarige dochters verhindert u het CGVS zich een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan internationale bescherming en dat van uw

dochters. Er dient nog toegevoegd dat u de Belgische asielautoriteiten evenmin zicht bood op uw huidig netwerk in Somalië.

Verder blijkt uit de Somalische gezondheids- en demografische enquête van 2020 dat – hoewel infibulatie nog steeds de meest voorkomende procedure is van genitale verminking – er een daling is in het percentage meisjes dat geïnfibuleerd wordt (type III) en een stijging in het percentage meisjes dat de sunna-besnijdenissen (type I) ondergaat. Verder blijkt uit de enquête dat 73% van alle meisjes besneden worden voor ze de leeftijd van 10 jaar hebben bereikt en dat er slechts in bepaalde omstandigheden wordt overgegaan tot herbesnijdenis. Enkel indien de eerste besnijdenis niet het gehoopte resultaat heeft opgeleverd zal er binnen het jaar een corrigerende ingreep plaatsvinden. Van een gefaseerd proces of een automatische herbesnijdenis op 10-jarige leeftijd blijkt er helemaal geen sprake te zijn. Bijgevolg kan er gesteld worden dat uw vrees voor uw dochters vooralsnog hypothetisch en onvoldoende geïndividualiseerd is. U haalt namelijk geen concrete redenen aan waarom uw tante langs moederszijde het initiatief zou nemen om uw dochters te laten herbesnijden, waardoor het individueel risico niet kan worden ingeschat.”

Gelet op het voorgaande zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoeksters dochters bij een terugkeer naar hun land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zullen worden van vrouwelijke genitale verminking.

Verzoekster dient verder de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Verzoekster maakt echter haar beweerde herkomst uit het dorp Baraak-Sheik-Aamir, in het district Galdad, in de provincie Galgaduud niet aannemelijk. Hierdoor maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP